

ра в устава ясно и ново съдържание на централизираното ръководство на революционното движение: "Българският революционен централен комитет има в ръката си всичката власт на едно привременно правителство."⁵⁰

БЕЛЕЖКИ

¹ На това явление обръщам внимание във връзка с поетичните опити на Левски в статията си "В. Левски и литературното му съвремие" - в: в. Литер. фронт, бр. 27 от 16 юли 1987 г.

² Вж З. Маркова, Четата на Х. Димитър и Ст. Караджа, С.1967, 159 стр. и посочената там литература. Това е най-пълното засега цялостно изследване за четата. Вж също "История на България", т. VI, С.1987, дял III, гл. II - "Движение за политическо освобождение 1866-1869 г.", с. 252-262/ автор Кр. Шарова/

³ Шарова Кр. Втората българска легия в Белград /1867-1868/ в: сб. В памет на М. Димитров, С. 1974, 445-503.4.

⁴ Пак там, с. 496-499.

⁵ В. Левски. Документално наследство, под ред. на К. Възвъзова - Каратеодорова и Н. Генчев, С. 1973, 59. По-нататък съкратено: ВЛДН.

⁶ За плановете на Раковски за освобождение вж Трайков, В. Г. С. Раковски, Биография, С. 1974, 408 с.; Г. С. Раковски. Съчинения в четири тома, под ред. на В. Трайков, т. 3, С. 1984, с. 461-476 и коментара на редактора с. 540-543. За развитието на организационните възгледи на Раковски, Каравелов и ТЦБК от 1858 до 1867 г. вж Шарова, Кр. Централизираното ръководство на българското революционно движение /1858-1867/ в: Изв. на държ. архиви, т. 56, С. 1988, с.

⁷ Уставният документ на ТЦБК е публикуван най-напред във в. „Народност“ през декември 1867 г. и после от П. Кисимов след Освобождението. Тук използваме изданието на автора на документа Ив. Касабов - вж Моите спомени от Възраждането с революционни идеи, С. 1905, 64-66. "Законът и наредбата" на Българския комитет в Белград вж у: Шарова, Кр. Л. Каравелов и българското освободително движение 1860-1867, С. 1970, 181-182.

⁸ Публицистиката на Л. Каравелов, т. I, С. 1968, с. 227, под ред. на М. Димитров.

⁹ Публикуван от Маркова З., цит. съч., с. 149-153; Йонков, Хр. Двамата офицери от четата на Х. Димитър и Ст. Караджа, С. 1971, с. 126-130. И двамата автори публикуват черновата на "Закона" с поправките по преписа му, които се намират в НБКМ-БИА, ІІВ 559-а, ІІв 559.

¹⁰ Хр. Йонков е правил експертиза за почерка на черновата и установява, че принадлежи на Ив. Христович. Това потвърди и повторната експертиза, която направихме заедно с него и К. Възвъзова-Каратеодорова във връзка с подготовката на документално издание за революционното движение от 1868 до 1873 г.